

Mål C-421/09

Humanplasma GmbH

mot

Republik Österreich

(begäran om förhandsavgörande
från Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien)

”Artiklarna 28 EG och 30 EG — Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet
att importera blodprodukter som inte härrör från helt obetald blodgivning”

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 december 2010 I - 12871

Sammanfattning av domen

Fri rörlighet för varor — Kvantitativa restriktioner — Åtgärder med motsvarande verkan — Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet att importera blod och blodkomponenter som inte härrör från helt obetald blodgivning — Berättigande — Skydd för folkhälsan — Otillåtet (Artiklarna 28 EG och 30 EG; Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98, artiklarna 20.1, och 21)

Artikel 28 EG, jämförd med artikel 30 EG, ska tolkas så att den utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att import av blod eller blodkomponenter från en annan medlemsstat endast är tillåten under den förutsättningen, som även gäller för inhemska produkter, inte endast att den blodgivning som dessa produkter härrör från har varit obetald utan även att blodgivarna inte har fått någon ersättning för sina utlägg för blodgivningen.

En sådan lagstiftning, vars syfte är att säkerställa dels att blod och blodkomponenter som saluförs i en medlemsstat uppfyller högt ställda krav på kvalitet och säkerhet, dels att bidra till att nå det mål som anges i artikel 20.1 i direktiv 2002/98 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter, det vill säga uppmuntra till frivillig och obetald blodgivning, bidrar till att skydda folkhälsan, vilket är ett sådant godtagbart skäl som avses i artikel 30 EG och vilket, i princip, således kan motivera ett hinder för den fria rörligheten för varor.

Skyldigheten att säkerställa att blodgivning sker utan ersättning för blodgivarens utlägg är, hur som helst, isolerat sett, inte nödvändig för att säkerställa kvalitet och säkerhet hos blod och blodkomponenter. Ovannämnda ståndpunkt stöds av den omständigheten att även om direktiv 2002/98 och rekommendation R(95) 14 från Europarådets ministerkommitté, till vilken det hänvisas i direktivet, syftar till att förbättra skyddet för blodgivarens och blodmottagares hälsa genom att fastställa de regler och principer som ska gälla för frivillig och obetald blodgivning, föreskrivs det inte att blodgivningen ska ske helt utan vederlag, utan att små tecken på uppskattning, förfriskningar samt ersättning för direkta resekostnader är förenliga med frivillig och obetald blodgivning. Dessa omständigheter kan således inte äventyra kvaliteten och säkerheten hos blodgivningen eller skyddet av folkhälsan.

En sådan lagstiftning går således utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det avsedda syftet, nämligen att säkerställa kvalitet och säkerhet hos blod och blodkomponenter.

(se punkterna 33, 43–46 och domslutet)